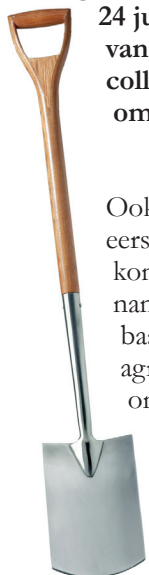

DE EERSTE NEGEN

Een stuk Oost-Groningen voor de tweede maal op de schop

In de zomer van 1989 worden de bewoners van de Langeleegte opgeschrikt door een niet alledaagse stoet voertuigen. Het zijn grondbewerkingsmachines op weg naar een stuk landbouwgrond, gelegen achter de tennis- en hockeyvelden. Dit stukje Oost-Groningen zal, weliswaar op kleinere schaal, een net zo'n drastische metamorfose ondergaan als destijds tijdens de veenaafgravingen.

Aize Tolsma, regiomanager van de Grontmij, die de directievoering over het werk gaat voeren, had zijn intrek al genomen in een werkkeet op de plek waar later het clubhuis zou komen te staan. Daar verzamelt zich op 24 juni een illustre gezelschap. Naast de bestuursleden van de stichting en de vereniging en enkele leden van de jonge club, ontwaren we onder andere baanarchitect Gerard Jol en een paar leden van het college van B&W, waaronder de net benoemde burgemeester Hayo Apotheker. Aan deze is het de eer om de symbolische eerste spade in de grond te zetten.

Ook Harm Huisman is van de partij. Hij volgt de eerste verrichtingen met argusogen en zal de komende tijd het werk intensief volgen. Harm is namelijk door het verenigingsbestuur gevraagd baancommissaris te worden. Want een voormalig agrariër weet immers alles af van gras, bemesten en onkruidbestrijding, of niet soms? Tot Harms genoeg en dat van vele anderen, verloopt de aanleg voorspoedig. Gelukkig maar, het wordt nu eindelijk wel eens tijd dat er op een echte baan gespeeld kan worden. De club behelpt zich al maandenlang met een provisorische driving range op een voormalig rugbyveld, gelegen op de plek waar straks hole drie komt te liggen. Gerard de Munnik maait het onkruidrijke veld er omheen regelmatig, zodat er met enige verbeeldingskracht een par-3 baan in te ontdekken valt. De momenten dat de beheerder van de voetbalvelden even niet oplet worden door de leden gretig aangegrepen. Want ze komen er al snel achter dat de velden van BV Veendam uitstekend dienst kunnen doen als fairways. Ze golfen er naar hartenlust, maar het blijft een gênante vertoning als een clublid tijdens een 'heterdaadje' van de voetbalvelden wordt weggestuurd.

HET WACHTEN BELOOND

Aan het lange wachten komt een eind op 22 september 1990 wanneer de club de baan officieel in gebruik neemt. Dat gaat uiteraard gepaard met de nodige feestelijkheden. Helaas heeft de bekende golfende voetbalcoach Thijs Libreghts op het laatste moment afgezegd om de openingshandeling te verrichten, dus wordt er een beroep gedaan op sportwethouder Fokko Molema.

Een openingsfeest is natuurlijk leuk, maar het stemt de leden vrolijker dat ze nu werkelijk beschikken over een volwaardige negen holes baan. Alhoewel, wat heet volwaardig? De grasmat is zo dun dat de baancommissaris in overleg met Gerard, wiens hoveniersbedrijf het onderhoud heeft gekregen, een bijzondere regel instelt. De spelers dienen door de baan de bal op te nemen en te plaatsen op een kunstgrasmatje alvorens de volgende slag te doen. Een kniesoor die dat als een belemmering ervaart!

Al snel bleek dat het onderhouden van een golfbaan specifieke deskundigheid vraagt. Reden voor Gerard de Munnik om in de zomer van 1991 Gerrit Oonk, greenkeeper van de Twentsche Golfclub te Hengelo, naar Veendam te halen en als hoofdgreenkeeper bij De Compagnie te detacheren. Aan hem de taak om de kwaliteit van de baan

De werkzaamheden zijn begonnen. Met de aanleg is een bedrag gemoeid van 1,6 miljoen gulden, waarvan de helft gefinancierd wordt met garanties van het Waarborgfonds voor de sport en van de gemeente Veendam. De garanten stellen als voorwaarde dat de leden middels participatie voor voldoende risicodragend vermogen zorgdragen.

In augustus 1991, wanneer de baan een jaar in gebruik is, geeft Gerard Jol een interview af in het clubblad. *"Ik heb me behoorlijk kunnen uitleven op de landbouwgronden achter de Langeleegte. Een belangrijk voordeel was dat ik niet de beperking van oppervlakte had. De baan is dan ook groter dan andere negen holes banen in het westen."*

Over de inrichting van de baan is Gerard duidelijk. *"Het is een volwaardige professionele baan. Startende golfers in een beginnende club zouden misschien tevreden zijn geweest met een iets eenvoudiger baan, maar daar krijg je binnen de kortste keren spijt van. Een gemakkelijke baan verveelt snel en is dodelijk voor het spelplezier."* Verder stelt Jol dat waterpartijen wellicht in eerste instantie als vervelend kunnen worden ervaren, maar dat ze onmisbaar zijn. De waterpartijen hebben hem in staat gesteld hoogteverschillen aan te brengen, ze zijn nodig voor de drainage en ze beïnvloeden op positieve manier het landschap dat veel gevarieerder is geworden. Maar bovenal beïnvloedt het water op strategische wijze het spel.